

Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima

Zakon je objavljen u "Službenom listu CG", br. [4/2008](#), [36/2013](#) i [67/2019](#).

I. OPŠTE ODREDBE

Član 1

Ovim zakonom uređuju se uslovi i postupak pružanja međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima (u daljem tekstu: međunarodna pravna pomoć).

Član 2

(1) Međunarodna pravna pomoć pruža se u skladu sa međunarodnim ugovorom.

(2) Ako međunarodni ugovor ne postoji ili određena pitanja nijesu regulisana međunarodnim ugovorom, međunarodna pravna pomoć pruža se u skladu sa ovim zakonom, pod uslovom da postoji uzajamnost ili se može očekivati da bi strana država izvršila zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć domaćeg pravosudnog organa.

Član 3

Međunarodna pravna pomoć obuhvata izručenje okrivljenih i osuđenih, ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja, izvršenje stranih sudskih odluka u krivičnim stvarima, obrazovanje zajedničkih istražnih timova, kao i ostale oblike međunarodne pravne pomoći propisane ovim zakonom.

Član 4

(1) Domaći pravosudni organ prosjeđuje zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć stranim pravosudnim organima i prima zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć stranih pravosudnih organa preko ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo).

(2) U slučaju kad međunarodni ugovor, odnosno uzajamnost ne postoji, Ministarstvo zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć dostavlja i prima diplomatskim putem.

(3) Izuzetno, kad je to predviđeno međunarodnim ugovorom, ili kad postoji uzajamnost, domaći pravosudni organ može neposredno dostaviti nadležnom stranom pravosudnom organu i primiti od stranog pravosudnog organa zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć, uz obavezu da kopiju zamolnice dostavi Ministarstvu.

(4) U hitnim slučajevima, ako postoji uzajamnost, zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć može se dostavljati i primiti posredstvom Nacionalnog centralnog biroa INTERPOL-a.

(5) Za pružanje međunarodne pravne pomoći nadležni su sudovi i državno tužilaštvo, u skladu sa zakonom.

Član 5

Međunarodna pravna pomoć se može pružiti ako je djelo zbog koga se traži pružanje pravne pomoći krivično djelo i po domaćem zakonu i po zakonu strane države čiji je pravosudni organ podnio zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć.

Član 5a

(1) Ako nadležni organ države molije zahtijeva povjerljivo postupanje, zamolnica može biti dostupna samo nadležnim organima koji po njoj postupaju i u mjeri neophodnoj za postupanje.

(2) Ukoliko povjerljivost iz stava 1 ovog člana nije moguće obezbijediti, Ministarstvo, odnosno domaći pravosudni organ će o tome obavijestiti nadležni organ države molije.

(3) Lični podaci dobijeni u odgovoru na zamolnicu mogu se koristiti samo za potrebe postupka za koji su traženi, kao i drugih sudskih postupaka koji su povezani sa tim postupkom.

Član 6

(1) Ukoliko međunarodnim ugovorom ili ovim zakonom nije drukčije propisano, uz zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć domaćeg, odnosno stranog pravosudnog organa prilaže se prevod zamolnice na jeziku države kojoj se zamolnica upućuje ili na jednom od službenih jezika Savjeta Evrope, ako to prihvata država kojoj je zamolnica upućena. Odgovori na zamolnice stranih pravosudnih organa se ne prevode.

(2) Domaći pravosudni organ postupiće po zamolnici za međunarodnu pravnu pomoć stranog pravosudnog organa i kad je zamolnica podnesena elektronskim ili drugim telekomunikacionim sredstvom koje obezbjeđuje potvrdu o prijemu, ako može utvrditi njenu vjerodostojnost, a strani pravosudni organ je spreman da dostavi izvorik zamolnice u roku od 15 dana.

Član 7

(1) Ako međunarodnim ugovorom ili ovim zakonom nije drukčije određeno, potpisana i ovjerena zamolnica za međunarodnu

pravnu pomoć sadrži:

- 1) naziv i sjedište organa koji je uputio zamolnicu;
 - 2) naziv organa kome se zamolnica upućuje, a ukoliko nije poznat njegov tačan naziv, naznaku "nadležni pravosudni organ", uz naziv države čiji je to organ;
 - 3) pravni osnov za pružanje međunarodne pravne pomoći;
 - 4) oblik međunarodne pravne pomoći koja se traži i razlog zamolnice;
 - 5) pravnu kvalifikaciju učinjenog krivičnog djela i njegov kratak činjenični opis, osim ako se zamolnica odnosi na dostavu sudskih pismena (podnesaka, isprava i sl.);
 - 6) državljanstvo i druge lične podatke lica u odnosu na koje se traži međunarodna pravna pomoć i njegov položaj u postupku;
 - 7) vrstu sudskog pismena, u slučaju njegove dostave.
- (2) Pored podataka iz stava 1 ovog člana, domaći pravosudni organ može tražiti dodatna obavještenja i akte koji su potrebni za postupanje po zamolnici.

Član 8

(1) Ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno, troškove pružanja međunarodne pravne pomoći, pod uslovom uzajamnosti, snosi zamoljena država, osim troškova:

- 1) vještačenja;
- 2) privremenog prebacivanja lica lišenog slobode radi saslušanja;
- 3) koji su vanredni i nesrazmjerno veliki.

(2) Troškove iz stava 1 tač. 1 i 2 ovog člana snosi država molilja, a naknada troškova iz stava 1 tačka 3 ovog člana vrši se prema dogovoru države molilje i zamoljene države.

Član 9

Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- 1) **domaći pravosudni organ** - sud i državni tužilac koji su zakonom određeni za pružanje međunarodne pravne pomoći;
- 2) **strani pravosudni organ** - državni organ koji je prema propisima strane države nadležan za pružanje međunarodne pravne pomoći;
- 3) **država molilja** - strana država čiji je nadležni pravosudni organ uputio zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć;
- 4) **zamoljena država** - strana država kojoj se upućuje zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć;
- 5) **zamolnica** - akt kojim se traži međunarodna pravna pomoć;
- 6) **domaći zakon** - zakon Crne Gore.

II. IZRUCENJE OKRIVLJENIH I OSUĐENIH

Član 10

Izručenje okrivljenih ili osuđenih traži se i vrši u skladu sa ovim zakonom, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Član 11

(1) Uslovi za izručenje po zamolnici države molilje su:

- 1) da lice čije se izručenje traži nije crnogorski državljanin;
- 2) da djelo zbog koga se traži izručenje nije učinjeno na teritoriji Crne Gore, protiv nje ili njenog državljanina;
- 3) da je djelo zbog koga se traži izručenje krivično djelo i po domaćem zakonu i po zakonu države u kojoj je učinjeno;
- 4) da po domaćem zakonu odnosno po zakonu države molilje nije nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja ili zastarjelost izvršenja kazne prije nego što je lice čije se izručenje traži pritvoreno ili kao okrivljeni ispitano;
- 5) da lice čije se izručenje traži nije zbog istog djela od domaćeg suda već osuđeno ili da za isto djelo nije od domaćeg suda pravosnažno oslobođeno, osim ako se steknu uslovi za ponavljanje krivičnog postupka predviđeni Zakonikom o krivičnom postupku ili da protiv tog lica nije u Crnoj Gori, zbog istog djela učinjenog prema Crnoj Gori ili crnogorskom državljaninu, pokrenut krivični postupak, a ako je pokrenut postupak zbog djela učinjenog prema crnogorskom državljaninu, da je položeno obezbjeđenje za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva oštećenog;
- 6) da je utvrđen identitet lica čije se izručenje traži;
- 7) da država molilja navede činjenice i dokaze za postojanje osnovane sumnje da je lice čije se izručenje traži učinilo krivično djelo ili da postoji pravosnažna sudska odluka;

Član 12

(1) Nije dozvoljeno izručenje zbog političkog krivičnog djela, djela povezanog sa političkim krivičnim djelom ili vojnog krivičnog djela u smislu Evropske konvencije o ekstradiciji (u daljem tekstu: politička i vojna krivična djela).

(2) Zabrana iz stava 1 ovog člana ne odnosi se na krivična djela genocida, zločina protiv čovječnosti, ratnih zločina i terorizma.

Član 13

(1) Nije dozvoljeno izručenje zbog krivičnog djela za koje je domaćim zakonom i zakonom države molilje propisana kazna zatvora u trajanju do jedne godine ili novčana kazna.

(2) Ukoliko se traži izručenje osuđenog radi izdržavanja kazne, nije dozvoljeno njegovo izručenje ukoliko je trajanje izrečene

kazne zatvora ili njenog neizdržanog djela do četiri mjeseca.

(3) Ako se zamolnica za izručenje odnosi na okrivljenog ili osuđenog zbog različitih krivičnih djela, od kojih su se za jedno krivično djelo stekli uslovi za izručenje u smislu st. 1 i 2 ovog člana, izručenje se može dozvoliti i zbog krivičnih djela za koja se ti uslovi nijesu stekli.

Član 14

Ukoliko je prema zakonu države molilje propisana smrtna kazna za djelo zbog kojeg se traži izvršenje, izručenje se može odobriti samo ako ta država pruži garancije da smrtna kazna neće biti izrečena, odnosno izvršena.

Član 15

(1) Postupak za izručenje okrivljenog ili osuđenog pokreće se po zamolnici države molilje, odnosno određivanjem pritvora na osnovu raspisane međunarodne potjernice.

(2) Zamolnica za izručenje podnosi se Ministarstvu.

(3) Uz zamolnicu za izručenje prilažu se:

1) podaci za utvrđivanje identiteta okrivljenog, odnosno osuđenog (tačan opis, fotografije, otisci prstiju i sl);

2) uvjerenje ili drugi podaci o državljanstvu lica čije se izručenje traži;

3) optužnica, presuda ili odluka o pritvoru, odnosno drugi akt koji odgovara optužnici, presudi ili odluci o pritvoru, u izvorniku ili ovjerenom prepisu, u kome je naznačeno ime i prezime lica čije se izručenje traži i ostali podaci potrebni za utvrđivanje njegovog identiteta, opis djela, naziv krivičnog djela i dokazi za osnovanu sumnju;

4) izvod iz teksta krivičnog zakona države molilje koji treba primijeniti ili je primijenjen prema okrivljenom zbog djela povodom koga se traži izručenje, a ako je djelo izvršeno na teritoriji treće države, prilaže se i izvod iz teksta krivičnog zakona te države.

(4) Ako su podaci i isprave iz stava 3 ovog člana dostavljeni na stranom jeziku, mora se priložiti i ovjeren prevod na crnogorskom jeziku.

Član 16

(1) Ministarstvo dostavlja zamolnicu za izručenje sudiji za istragu suda na čijem području lice čije se izručenje traži boravi ili na čijem se području zatekne.

(2) Ako se ne zna prebivalište ili boravište lica čije se izručenje traži, ustanoviće se njegovo prebivalište ili boravište preko organa državne uprave nadležnog za poslove prebivališta i boravišta.

(3) Ako je zamolnica podnijeta u skladu sa članom 15 ovog zakona, istražni sudija će izdati nalog da se lice čije se izručenje traži pritvori, ako postoji opasnost da će to lice da izbjegne postupak izručenja ili ako postoje drugi razlozi iz Zakonika o krivičnom postupku, odnosno preduzeće druge mjere za obezbjeđenje njegovog prisustva, osim ako je iz same zamolnice i dostavljenih podataka i isprava očigledno da nema uslova za izručenje.

(4) Pritvor iz stava 3 ovog člana može trajati najduže do izvršenja odluke o izručenju, ali ne duže od šest mjeseci.

(5) Na obrazloženi zahtjev države molilje vijeće nadležnog suda može, u opravdanim slučajevima, produžiti trajanje pritvora iz stava 3 ovog člana za još dva mjeseca.

(6) Ako je lice koje se nalazi u pritvoru iz stava 3 ovog člana podnijelo zahtjev za međunarodnu zaštitu, pritvor se može, nakon isteka rokova iz st. 4 i 5 ovog člana, produžiti do pravosnažnosti odluke po zahtjevu za međunarodnu zaštitu, odnosno do izvršenja odluke o izručenju, a najduže šest mjeseci.

(7) U slučaju iz stava 6 ovog člana, vijeće iz stava 5 ovog člana, na predlog lica kome je određen pritvor ili po službenoj dužnosti, ispituje da li postoje razlozi za pritvor i donosi rješenje o produženju ili ukidanju pritvora, svaka dva mjeseca od donošenja prethodnog rješenja o produženju pritvora.

(8) Sudija za istragu će licu čije se izručenje traži, kada ustanovi njegov identitet, bez odlaganja, saopštiti zbog čega se i na osnovu kojih dokaza traži njegovo izručenje i pozvati ga da iznese svoju odbranu.

(9) O ispitivanju i odbrani sastaviće se zapisnik. Sudija za istragu je dužan da odmah saopšti licu čije se izručenje traži da može uzeti branioca ili će mu postaviti branioca po službenoj dužnosti ako je u pitanju krivično djelo za koje je odbrana po Zakoniku o krivičnom postupku obavezna.

Član 17

(1) Pritvor u cilju izručenja može se, pod uslovima iz člana 15 ovog zakona, odrediti i prije prijema zamolnice države molilje, ako ona to zahtijeva ili ako postoji osnovana sumnja da je lice čije se izručenje traži učinilo krivično djelo za koje može biti izručeno državi molilji.

(2) Sudija za istragu će pustiti na slobodu lice čije se izručenje traži kad prestanu razlozi zbog kojih je pritvor određen ili ako zamolnica za izručenje ne bude podnijeta u roku koji je odredio, vodeći računa o svim okolnostima, a koji ne može biti duži od 40 dana od dana pritvaranja. Pritvor određen na osnovu stava 1 ovog člana može biti ukinut ako u roku od 18 dana od dana pritvaranja lica čije se izručenje traži ne bude podnesena zamolnica.

(3) O rokovima koje je odredio sudija za istragu Ministarstvo bez odlaganja obavještava državu molilju. Izuzetno, ako za to postoje opravdani razlozi, sudija za istragu može, na zahtjev države molilje, produžiti trajanje pritvora za još najviše 30 dana.

Član 18

(1) Po saslušanju državnog tužioca i branioca, sudija za istragu će, po potrebi, sprovesti i druge radnje radi utvrđivanja da li postoje uslovi za izručenje, odnosno za predaju predmeta na kojima je ili pomoću kojih je učinjeno krivično djelo, ako su ti predmeti oduzeti od lica čije se izručenje traži.

(2) Po sprovođenju radnji iz stava 1 ovog člana sudija za istragu će spise predmeta sa svojim mišljenjem dostaviti nadležnom vijeću.

(3) Ako je protiv lica čije se izručenje traži kod domaćeg suda u toku krivični postupak zbog istog ili drugog krivičnog djela, sudija za istragu će to naznačiti u spisima predmeta.

Član 19

(1) Ako vijeće nadležnog suda nađe da nijesu ispunjeni uslovi za izručenje propisani ovim zakonom, donijeće rješenje kojim se zamolnica za izručenje odbija.

(2) Rješenje iz stava 1 ovog člana sud će, po službenoj dužnosti, dostaviti neposredno višem sudu, koji može, po saslušanju državnog tužioca, potvrditi, ukinuti ili preinačiti rješenje.

(3) Ako se lice čije se izručenje traži nalazi u pritvoru, vijeće nadležnog suda može odlučiti da ostane u pritvoru do pravosnažnosti rješenja o odbijanju njegovog izručenja.

(4) Pravosnažno rješenje kojim se izručenje odbija dostavlja se Ministarstvu, koje će o tome obavijestiti državu molilju.

Član 20

(1) Ako vijeće nadležnog suda nađe da su ispunjeni uslovi za izručenje propisani ovim zakonom, utvrdiće to rješenjem.

(2) Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana lice čije se izručenje traži ima pravo žalbe, u roku od tri dana od dana prijema rješenja, neposredno višem sudu.

Član 21

Ako drugostepeni sud potvrdi rješenje iz člana 20 ovog zakona ili ako protiv rješenja prvostepenog suda ne bude uložena žalba, predmet se dostavlja ministru nadležnom za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: ministar), radi odlučivanja o dozvoli izručenja.

Član 22

(1) U slučaju iz člana 21 ovog zakona ministar donosi rješenje kojim izručenje dozvoljava ili ne dozvoljava.

(2) Ministar može, kad dozvoli izručenje, donijeti rješenje da se izručenje odloži iz razloga što je zbog drugog krivičnog djela kod domaćeg suda u toku krivični postupak protiv lica čije se izručenje traži ili što se to lice nalazi na izdržavanju kazne zatvora u Crnoj Gori.

(3) Ministar neće dozvoliti izručenje lica koje u Crnoj Gori uživa međunarodnu zaštitu ili kad se može opravdano pretpostaviti da bi lice čije se izručenje traži u slučaju izručenja bilo izloženo progonu ili kažnjavanju zbog svoje rase, vjere, državljanstva, pripadnosti određenoj društvenoj grupi ili zbog svojih političkih uvjerenja ili bi njegov položaj bio otežan zbog nekog od tih razloga.

(4) Ministar neće dozvoliti izručenje ako u krivičnom postupku koji je prethodio izručenju licu čije se izručenje traži nije bilo omogućeno da ima branioca.

Član 23

(1) Kad se dozvoli izručenje, lice čije je izručenje dozvoljeno ne može se goniti za drugo, prije izručenja učinjeno krivično djelo, prema tom licu ne može se izvršiti kazna za drugo, prije izručenja učinjeno krivično djelo, niti se to lice može izručiti trećoj državi za krivično djelo učinjeno prije izručenja, bez saglasnosti nadležnog organa Crne Gore.

(2) Saglasnost iz stava 1 ovog člana nije potrebna ako je lice čije je izručenje dozvoljeno, tokom postupka za izručenje pred sudijom za istragu dab izjavu da se ne protivi krivičnom gonjenju, izvršenju kazne, primjeni teže kazne ili izručenju trećoj državi za drugo, prije izručenja učinjeno krivično djelo (u daljem tekstu: izjava o odricanju).

(3) Izjava o odricanju daje se na zapisnik pred nadležnim sudom u skladu sa Zakonikom o krivičnom postupku, na način koji garantuje da je lice čije se izručenje traži tu izjavu dab dobrovoljno i bilo svjesno njenih posljedica. Data izjava o odricanju se ne može opozvati.

(4) Ograničenje iz stava 1 ovog člana ili izjava o odricanju navodi se u rješenju kojim se dozvoljava izručenje.

Član 24

(1) O rješenju kojim je odlučeno po zamolnici za izručenje obavijestiće se država molilja diplomatskim putem.

(2) Rješenje kojim se dozvoljava izručenje dostaviće se organu uprave nadležnom za poslove policije koji lice čije je izručenje dozvoljeno sprovodi do graničnog prelaza, gdje će se na ugovorenom mjestu predati organima države molilje.

Član 25

(1) Država molilja će preuzeti lice čije je izručenje dozvoljeno u roku od 30 dana od dana dostavljanja rješenja o izručenju.

(2) Ministar može produžiti rok iz stava 1 ovog člana za još 15 dana, na obrazloženi zahtjev države molilje.

(3) Ukoliko se po isteku roka iz st. 1 i 2 ovog člana ne izvrši preuzimanje lica čije je izručenje dozvoljeno će biti odmah pušteno na slobodu, a ministar može da odbije ponovni zahtjev za izručenje zbog istog krivičnog djela.

Član 26

Ako izručenje istog lica traži više država zbog istog ili različitih krivičnih djela, prilikom odlučivanja o dozvoli izručenja uzeće se u obzir težina krivičnih djela, mjesto izvršenja, redosljed podnošenja zahtjeva, državljanstvo traženog lica, mogućnost daljeg izručenja drugoj državi, kao i druge okolnosti.

Član 27

(1) Ako izručenje traži strana država od druge strane države, a lice čije se izručenje traži bi se moralo sprovesti preko teritorije Crne Gore, sprovođenje može, po zamolnici države molilje, dozvoliti ministar, pod uslovom da se ne radi o crnogorskom državljaninu i da se izručenje ne vrši zbog političkog ili vojnog krivičnog djela.

(2) Zamolnica za sprovođenje lica preko teritorije Crne Gore sadrži podatke i isprave iz člana 15 stav 3 ovog zakona.

(3) U slučaju sprovođenja lica preko teritorije Crne Gore vazdušnim saobraćajem, kada nije predviđeno slijetanje, nije potrebna dozvola iz stava 1 ovog člana.

(4) O sprovođenju iz stava 3 ovog člana država molilja će obavijestiti Ministarstvo. Obavještenje sadrži podatke kao što su: ime i prezime lica koje se sprovodi preko teritorije Crne Gore, kojoj se državi izručuje, zbog kojeg krivičnog djela se izručenje vrši, kao i vrijeme prelijetanja.

Član 28

(1) Po zamolnici države molilje nadležni sud će zaplijeniti i predati, u skladu sa domaćim zakonom, predmete koji mogu da posluže kao dokazni materijal ili koji su nastali izvršenjem krivičnog djela.

(2) Predmeti iz stava 1 ovog člana predaće se i ako se već odobreno izručenje ne može ostvariti zbog smrti ili bjekstva lica čije se izručenje traži.

(3) Ako predmeti iz stava 1 ovog člana podliježu zapljeni ili oduzimanju na teritoriji Crne Gore, mogu se u vezi sa krivičnim postupkom koji je u toku, privremeno zadržati ili predati, uz uslov da budu vraćeni.

(4) Predmeti iz stava 1 ovog člana, na kojima postoje prava Crne Gore ili trećih lica, po završetku pretresa, će biti vraćeni Crnoj Gori što je moguće prije. Troškove vraćanja predmeta snosi država molilja.

Član 29

(1) Lice čije se izručenje traži, kad su ispunjeni uslovi za izručenje propisani ovim zakonom, može se izručiti po skraćenom postupku, uz saglasnost tog lica.

(2) Saglasnost iz stava 1 ovog člana uniće se u zapisnik pred nadležnim sudom u skladu sa Zakonikom o krivičnom postupku, na način koji garantuje da je lice čije se izručenje traži tu saglasnost dalo dobrovoljno i bilo svjesno njenih posljedica. Data saglasnost se ne može opozvati.

(3) U slučaju kad je postupak izručenja okrivljenog ili osuđenog pokrenut određivanjem pritvora na osnovu međunarodne potjernice, o saglasnosti iz stava 1 ovog člana i izjavi o odricanju država molilja će biti obavještena u roku od 10 dana, uz napomenu da nije obavezna da dostavi zamolnicu.

(4) Odluku o izručenju u skraćenom postupku donosi nadležni sud, o čemu će, bez odlaganja, obavijestiti Ministarstvo koje će o tome obavijestiti državu molilju.

(5) Izručenje u skraćenom postupku ima dejstvo izručenja u redovnom postupku.

Član 30

Troškove izručenja koji su nastali van teritorije Crne Gore snosi država molilja.

Član 31

(1) Ako se protiv lica koje se nalazi u stranoj državi vodi u Crnoj Gori krivični postupak ili ako je licu koje se nalazi u stranoj državi nadležni sud u Crnoj Gori izrekao kaznu, ministar može podnijeti zamolnicu za izručenje.

(2) Zamolnica se podnosi zamoljenoj državi diplomatskim putem sa ispravama i podacima iz člana 15 ovog zakona.

Član 32

(1) Kad postoji opasnost da će lice čije se izručenje traži pobjeći ili da će se sakriti, ministar može, i prije nego što se postupi u skladu sa članom 31 ovog zakona, tražiti da se protiv tog lica odredi privremeni pritvor ili preduzmu druge mjere radi sprječavanja njegovog bjekstva.

(2) U zamolnici za privremeno pritvaranje posebno će se naznačiti podaci o identitetu lica čije se izručenje traži, naziv krivičnog djela zbog kojeg se izručenje traži, optužnica, presuda ili odluka o pritvoru, datum, mjesto i naziv organa koji je odredio pritvor, odnosno podaci o pravosnažnosti presude, kao i izjava da će se izručenje tražiti redovnim putem.

Član 33

(1) Ako lice čije se izručenje traži bude izručeno, može se krivično goniti, odnosno prema njemu se može izvršiti kazna samo za krivično djelo za koje je izručenje dozvoljeno, osim ako se tog prava odreklo.

(2) Ako je izručenje dozvoljeno pod određenim uslovima u pogledu vrste ili visine kazne koja se može izreći, odnosno izvršiti i pod tim uslovima bude prihvaćeno, sud je pri izricanju kazne vezan tim uslovima, a ako se radi o izvršenju već izrečene kazne, sud koji je sudio u posljednjem stepenu preinačice presudu i izreći kaznu u skladu sa uslovima izručenja.

(3) Ako je izručeno lice bilo pritvoreno u stranoj državi zbog krivičnog djela zbog koga je izručeno, vrijeme koje je proveo u pritvoru uračunaće se u kaznu zatvora.

III. USTUPANJE I PREUZIMANJE KRIVIČNOG GONJENJA

Član 34

(1) Ako je na teritoriji Crne Gore krivično djelo učinio stranac koji ima prebivalište u stranoj državi, toj državi se mogu ustupiti krivični spisi radi krivičnog gonjenja i suđenja, ako se strana država tome ne protivi.

(2) Odluku o ustupanju krivičnog gonjenja donosi nadležni državni tužilac do potvrđivanja optužnice, a poslije potvrđivanja optužnice odluku o ustupanju krivičnog gonjenja donosi vijeće nadležnog suda sastavljeno od trojice sudija.

(3) Ako je oštećeni crnogorski državljanin, ustupanje krivičnog gonjenja nije dozvoljeno ako se oštećeni tome protivi, osim ako je dato obezbjeđenje za ostvarivanje njegovog imovinskog zahtjeva.

Član 35

Nadležni sud ili državni tužilac zamolnicu za ustupanje krivičnog gonjenja sa odlukom o ustupanju krivičnog gonjenja i spisima predmeta dostavlja Ministarstvu.

Ministarstvo zamolnicu za ustupanje krivičnog gonjenja dostavlja nadležnom organu zamoljene države, u skladu sa članom 4 ovog zakona.

Član 36

(1) Po zamolnici države molije da nadležni organ u Crnoj Gori preuzme krivično gonjenje crnogorskog državljanina ili lica koje ima prebivalište u Crnoj Gori, zbog krivičnog djela učinjenog u inostranstvu, nadležni organ u Crnoj Gori može preuzeti krivično gonjenje:

1) kad nije dozvoljeno izručenje;

2) ako nadležni organ države molije izjavi da nakon pravosnažne odluke nadležnog organa u Crnoj Gori neće protiv okrivljenog, zbog istog krivičnog djela, voditi krivični postupak.

(2) Zamolnica iz stava 1 ovog člana upućuje se sa spisima nadležnom državnom tužiocu na čijem području to lice ima prebivalište.

(3) Ako je nadležnom organu države molije podnesen imovinskopравни zahtjev, postupiće se kao da je taj zahtjev podnesen nadležnom sudu.

(4) O odbijanju da se preuzme krivičnog gonjenja, kao i o pravosnažnoj odluci donesenoj u krivičnom postupku, obavijestiće se država molilja, u skladu sa članom 4 ovog zakona.

Član 37

(1) Ako je preuzeto krivično gonjenje po zamolnici iz člana 36 ovog zakona, primjenjivaće se domaći zakon.

(2) Procesna radnja preduzeta prema propisima države molije izjednačava se sa procesnom radnjom preduzetom prema propisima Crne Gore, osim ako to nije suprotno osnovnim načelima domaćeg pravnog poretka i međunarodnim standardima o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

(3) Zakon strane države će se primijeniti u slučaju kada je on blaži za okrivljenog.

IV. IZVRŠENJE STRANE SUDSKE ODLUKE U KRIVIČNIM STVARIMA

Član 38

(1) Nadležni sud u Crnoj Gori će, radi izvršenja strane sudske odluke u krivičnim stvarima, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili ako postoji uzajamnost, donijeti odluku o izricanju krivične sankcije, odnosno odluku kojom se nalaže privremeno ili trajno oduzimanje imovine pribavljene kriminalnom djelatnošću, u skladu sa domaćim zakonom.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana nadležni sud donosi odluku u vijeću sastavljenom od troje sudija, bez prisustva stranaka.

(3) Mjesna nadležnost suda određuje se prema posljednjem prebivalištu okrivljenog u Crnoj Gori, a ako okrivljeni nije imao prebivalište u Crnoj Gori, prema mjestu rođenja. Ako okrivljeni nije imao prebivalište, niti je rođen u Crnoj Gori, Vrhovni sud Crne Gore će odrediti jedan od stvarno nadležnih sudova pred kojim će se sprovesti postupak.

(4) U izreku odluke iz stava 2 ovog člana sud će unijeti potpunu izreku strane sudske odluke, naziv organa koji je donio odluku i odlučiti po zamolnici. U obrazloženju odluke iznijet će se razlozi kojima se sud rukovodio prilikom donošenja odluke i ukazati na razloge strane sudske odluke koju treba izvršiti.

(5) Protiv odluke mogu izjaviti žalbu državni tužilac i okrivljeni ili njegov branilac.

Član 39

(1) Ako je strani sud izrekao krivičnu sankciju koja nije predviđena domaćim zakonom, nadležni sud Crne Gore će izreći krivičnu sankciju koja je po vrsti i težini najpribližnija krivičnoj sankciji koju je izrekao strani sud.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana krivična sankcija ne smije biti strožija od krivične sankcije koju je izrekao strani sud.

Član 39a

Strana sudska odluka u krivičnim stvarima neće se izvršiti, ako je:

1) nastupila zastarjelost izvršenja po domaćem zakonu;

2) u skladu sa domaćim zakonom za vođenje krivičnog postupka nadležan i sud u Crnoj Gori, a postoje okolnosti koje isključuju krivično gonjenje;

3) ta odluka donijeta u odsustvu okrivljenog, odnosno ako okrivljeni nije saslušan ili nije imao prilike da iznese svoju odbranu.

Član 40

Odredbe domaćeg zakona o pomilovanju, amnestiji i uslovnom otpustu primjenjuju se i na lica kojima je stranom sudskom odlukom u krivičnim stvarima izrečena kazna zatvora ili mjera bezbjednosti.

Član 41

(1) Ako je međunarodnim ugovorom predviđena mogućnost izvršenja odluke u krivičnim stvarima nadležnog organa Crne Gore ili ako postoji uzajamnost, nadležnim organima strane države može se uputiti zamolnica.

(2) Ako strani državljanin osuđen u Crnoj Gori ili nadležni organ ovlašćen međunarodnim ugovorom podnese zamolnicu nadležnom sudu u Crnoj Gori da osuđeni izdržava kaznu u svojoj zemlji, sud će postupiti u skladu sa međunarodnim ugovorom.

(3) Ako crnogorski državljanin koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u stranoj državi uputi molbu Ministarstvu ili nadležnom organu te države da bude premješten u Crnu Goru na dalje izdržavanje kazne zatvora, premještanje se može izvršiti uz saglasnost ministra i nadležnog organa strane države u kojoj crnogorski državljanin izdržava kaznu, ako mu je preostalo da izdrži više od šest mjeseci kazne zatvora i ako postoji uzajamnost.

IVa. OBRAZOVANJE ZAJEDNIČKIH ISTRAŽNIH TIMOVA

Član 41a

Državno tužilaštvo Crne Gore može sa nadležnim organom jedne ili više stranih država obrazovati zajednički istražni tim (u daljem tekstu: tim), na ograničeni vremenski period, koji se uz uzajamnu saglasnost može produžiti, radi sprovođenja istrage na teritoriji jedne ili više država, a posebno u slučaju kad:

- 1) postoji potreba za složenom i opsežnom istragom povezanom sa drugom državom ili više njih;
- 2) se u više država sprovode istrage čija priroda zahtijeva preduzimanje koordinisanih i usklađenih radnji tih država;
- 3) istražne radnje treba da se sprovedu naizmjenično u Crnoj Gori i jednoj ili više stranih država.

Član 41b

(1) Zahtjev za obrazovanje tima Crnoj Gori može podnijeti bilo koja zainteresovana strana država.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana upućuje se vrhovnom državnom tužiocu.

(3) Kad Crna Gora zahtijeva obrazovanje tima, zahtjev upućuje vrhovni državni tužilac, na predlog državnog tužilaštva koje postupa u predmetu.

(4) Pored podataka iz člana 7 ovog zakona, zahtjev iz st. 1 i 3 ovog člana treba da sadrži i predloge za članove tima iz države koja podnosi zahtjev za njegovo obrazovanje.

(5) Tim će se obrazovati u državi u kojoj se očekuje sprovođenje istražnih radnji.

(6) Tim se obrazuje sporazumom, koji u ime Crne Gore potpisuje vrhovni državni tužilac, o čemu obavještava ministra.

Član 41c

(1) Tim čine članovi koje određuju države koje potpisuju sporazum iz člana 41b stav 6 ovog zakona.

(2) Timom rukovodi rukovodilac tima, koji se određuje iz države u kojoj se sprovode istražne radnje.

Član 41č

(1) Ako se istraga sprovodi u Crnoj Gori:

- 1) istražne radnje sprovode se u skladu sa domaćim zakonom;
- 2) rukovodilac tima je predstavnik državnog tužilaštva koje postupa u predmetu;
- 3) tim postupa po nalogima rukovodioca tima, a u skladu sa sporazumom iz člana 41b stav 6 ovog zakona;
- 4) Crna Gora obezbjeđuje uslove potrebne za rad tima na njenoj teritoriji.

(2) Rukovodilac tima može članovima tima odrediti zadatke za preduzimanje određenih istražnih radnji, u skladu sa domaćim zakonom i uz saglasnost domaćih nadležnih organa i nadležnih organa države iz koje je član tima kome se određuje zadatak.

(3) Ako je timu potrebna pravna pomoć od države koja nije učestvovala u obrazovanju tima, nadležni organi Crne Gore uputiće zamolnicu nadležnim organima te države, u skladu sa ovim zakonom ili međunarodnim ugovorom.

(4) Informacije i dokazi pribavljeni na način iz stava 3 ovog člana mogu biti podijeljeni sa državama koje su potpisale sporazum iz člana 41b stav 6 ovog zakona, samo uz saglasnost zamoljene države.

(5) Članovi tima iz stranih država (u daljem tekstu: strani član tima) imaju pravo da prisustvuju sprovođenju istrage na teritoriji Crne Gore, ako rukovodilac tima, u skladu sa domaćim zakonom, ne odredi drukčije.

(6) Ako tim treba da sprovodi istražne radnje na teritoriji Crne Gore, članovi tima iz Crne Gore (u daljem tekstu: domaći član tima) mogu zatražiti od nadležnih domaćih organa da sprovedu te radnje, a te radnje će se sprovesti u skladu sa domaćim zakonom.

(7) Domaći član tima može, u skladu sa domaćim zakonom i u okviru svojih ovlašćenja, dostaviti timu informacije koje su mu dostupne u Crnoj Gori, u svrhu istrage koju tim sprovodi.

Član 41ć

(1) Informacije do kojih članovi tima dolaze u toku rada tima, a koje nadležnim organima država koje su potpisale sporazum iz člana 41b stav 6 ovog zakona nijesu dostupne na drugi način, mogu se koristiti:

- 1) u svrhu za koju je obrazovan tim;
- 2) za otkrivanje, istragu ili krivično gonjenje drugih krivičnih djela, uz saglasnost države čijim su članovima tima informacije stavljene na raspolaganje, pri čemu se davanje saglasnosti može odbiti samo u slučajevima kad bi korišćenje tih informacija

ugrozilo krivičnu istragu u toj državi ili ako se radi o informacijama zbog kojih bi ta država mogla odbiti pružanje pravne pomoći;

3) za sprječavanje neposrednog i ozbiljnog ugrožavanja javne bezbjednosti, a ako se kasnije pokrene krivična istraga informacije se mogu koristiti uz saglasnost iz tačke 2 ovog stava;

4) u druge svrhe, ako je to određeno sporazumom iz člana 41b stav 6 ovog zakona.

Član 41d

(1) Države se prilikom potpisivanja sporazuma iz člana 41b stav 6 ovog zakona mogu dogovoriti da, pored članova tima i druga lica iz tih država učestvuju u akcijama tima, u skladu sa zakonom države iz koje su ta lica ili međunarodnim ugovorom.

(2) Lica iz stava 1 ovog člana neće imati prava koja imaju članovi tima, osim ako je to izričito određeno sporazumom iz člana 41b stav 6 ovog zakona.

Član 41dž

U toku preduzimanja radnji u Crnoj Gori u skladu sa sporazumom iz 41b stav 6 ovog zakona, strani članovi tima smatraće se službenim licima Crne Gore, u slučaju krivičnih djela učinjenih protiv njih ili krivičnih djela koja su oni učinili.

Član 41đ

(1) Crna Gora odgovara za štetu nastalu na njenoj teritoriji, koju je prouzrokovao tim svojim nepravilnim ili nezakonitim radom.

(2) Ako je štetu prouzrokovao strani član tima, Crna Gora će zatražiti nadoknadu isplaćenog iznosa od države koja je odredila tog člana tima.

(3) Ako je strana država na čijoj je teritoriji djelovao tim nekom licu isplatila štetu nastalu zbog postupanja domaćeg člana tima, Crna Gora će toj državi nadoknaditi isplaćeni iznos.

V. OSTALI OBLICI MEĐUNARODNE PRAVNE POMOĆI

Član 42

Ostali oblici međunarodne pravne pomoći su: dostavljanje akata, pisanih materijala i drugih predmeta u vezi sa krivičnim postupkom u državi molji; međusobna razmjena informacija, kao i izvršenje pojedinih procesnih radnji; saslušanje okrivljenog, svjedoka i vještaka, uključujući saslušanje putem video i telefonske konferencijske veze, uviđaj, pretresanje prostorija i lica, privremeno oduzimanje predmeta, mjere tajnog nadzora, dostavljanje bankarskih podataka, DNK analiza, privremena predaja lica lišenog slobode radi svjedočenja, dostavljanje podataka iz kaznene evidencije podataka o osudi i druge procesne radnje.

Član 43

(1) Ministarstvo dostavlja i prima zamolnice za oblike međunarodne pravne pomoći iz člana 42 ovog zakona u skladu sa članom 4 ovog zakona.

(2) O dozvoljenosti i načinu izvršenja radnje koja je predmet zamolnice stranog pravosudnog organa odlučuje sud u skladu sa domaćim zakonom i međunarodnim ugovorom.

Član 44

(1) Po zamolnici stranog pravosudnog organa domaći pravosudni organ može dozvoliti prisustvo stranog službenog lica i lica koje ima pravni interes za izvršenje radnje koja je tražena zamolnicom.

(2) U slučaju dozvole prisustva po zamolnici iz stava 1 ovog člana, domaći pravosudni organ dostaviće obavještenje stranom pravosudnom organu o mjestu i vremenu izvršenja radnje koja je tražena zamolnicom.

Član 45

Procesna radnja koju je preduzeo strani pravosudni organ u skladu sa svojim zakonom biće u krivičnom postupku izjednačena sa odgovarajućom procesnom radnjom koju preduzima domaći pravosudni organ, osim ako to nije u suprotnosti sa načelima domaćeg pravnog sistema i opšteprihvaćenim pravilima međunarodnog prava.

Član 46

Međunarodna pravna pomoć se neće pružiti ako se zamolnica odnosi na vojno krivično djelo.

Član 47

Međunarodna pravna pomoć iz člana 42 ovog zakona može da se odbije:

1) ako se zamolnica države molji odnosi na politička krivična djela;

2) ako bi udovoljenje zamolnici države molji moglo da povrijedi suverenitet, ustavno uređenje, bezbjednost ili druge bitne interese Crne Gore.

Član 48

(1) Domaći pravosudni organ može da odloži pružanje međunarodne pravne pomoći iz člana 42 ovog zakona ukoliko je to neophodno zbog krivičnog gonjenja ili vođenja krivičnog postupka koji je u toku pred domaćim pravosudnim organima, a koji je u

vezi sa dostavljenom zamolnicom.

(2) Ako domaći pravosudni organ odloži pružanje međunarodne pravne pomoći, u skladu sa stavom 1 ovog člana, o tome će obavijestiti državu moljku uz navođenje razloga za odlaganje.

Član 48a

Lice koje u svojstvu okrivljenog, oštećenog, svjedoka ili vještaka, na poziv domaćeg pravosudnog organa dođe iz inostranstva, radi davanja iskaza u postupku povodom kojeg je poziv upućen, dok se nalazi na teritoriji Crne Gore ne može biti lišeno slobode, pritvoreno ili krivično gonjeno za ranije učinjeno krivično djelo.

Član 49

(1) Lice koje je u Crnoj Gori lišeno slobode može kao svjedok, u cilju saslušanja, radi suočenja ili uviđaja, da bude privremeno prebačeno u državu moljku, po zamolnici njenog nadležnog pravosudnog organa, zbog postupka koji je u njoj pokrenut, ukoliko:

1) da izjavu u zapisnik kod nadležnog suda da je saglasno sa privremenim prebacivanjem;

2) zbog privremenog prebacivanja neće biti produženo trajanje lišenja slobode i da neće biti ugrožen krivični postupak koji se protiv njega vodi u Crnoj Gori;

3) za vrijeme privremenog prebacivanja neće biti kažnjeno ili mu neće biti izrečena neka druga sankcija;

4) je obezbijeđeno da će prebačeno lice odmah poslije obavljene procesne radnje biti vraćeno u Crnu Goru.

(2) Država moljka je dužna da lice iz stava 1 ovog člana, bez odlaganja, odmah nakon obavljene procesne radnje vrati u Crnu Goru, a najkasnije u roku od 60 dana.

(3) Rješenje o prebacivanju donosi nadležni sud u vijeću sastavljenom od trojice sudija, a izvršava se na način predviđen u članu 24 stav 2 ovog zakona.

(4) Protiv rješenja iz stava 3 ovog člana lice čije se prebacivanje traži ima pravo žalbe nadležnom sudu u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

Član 50

U slučaju kad se radi o krivičnim djelima pravljenja i stavljanja u opticaj falsifikovanog novca, pranja novca, neovlašćene proizvodnje, prerađivanja i prodaje opojnih droga i otrova, trgovine ljudima, kao i o drugim krivičnim djelima u pogledu kojih se međunarodnim ugovorima predviđa centralizacija podataka, organ pred kojim se vodi krivični postupak dužan je da, bez odlaganja, dostavi Nacionalnom centralnom birou INTERPOL-a podatke o krivičnim djelima i učiniocu, a prvostepeni sud i pravosnažnu presudu.

Član 51

(1) Ministarstvo će, na zahtjev domaćih pravosudnih organa, od nadležnih stranih pravosudnih organa pribavljati tekstove propisa koji važe ili su važili u drugim zemljama, a po potrebi i obavještenja o određenom pravnom pitanju.

(2) Ministarstvo će, na zahtjev stranih pravosudnih organa, dostaviti tekstove domaćih propisa ili obavještenja o određenom pravnom pitanju.

Član 52

(1) Međunarodna pravna pomoć iz člana 42 ovog zakona se pruža i Evropskom sudu za ljudska prava i Evropskom sudu pravde, u skladu sa ovim zakonom.

(2) Posebnim zakonom propisuje se pružanje međunarodne pravne pomoći Međunarodnom krivičnom sudu.

Član 53

- brisan -

VI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 54

Ako nije drukčije određeno ovim zakonom, na postupak pružanja međunarodne pravne pomoći shodno se primjenjuju odredbe Zakonika o krivičnom postupku.

Član 55

Postupci pružanja međunarodne pravne pomoći koji su u toku na dan stupanja na snagu ovog zakona sprovedeće se prema odredbama Glave XXX i XXXI Zakona o krivičnom postupku ("Službeni list SFRJ", br. 4/77, 14/85, 74/87, 57/89 i 3/90 i "Službeni list SRJ", br. 27/92 i 24/94).

Član 56

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju da važe odredbe Glave XXX i XXXI Zakona o krivičnom postupku ("Službeni list SFRJ", br. 4/77, 14/85, 74/87, 57/89 i 3/90 i "Službeni list SRJ", br. 27/92 i 24/94).

Član 59

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".